RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 62.884 van 31 oktober 1996
in de zaak A. 60.834/VII-12.783.

In zake : de n.v. Voeders STRAGIER,
die woonplaats kiest bij,
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY, E. EMPEREUR en J. BLANCKE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij,
Advocaat H. LANGE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Schermersstraat 30.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. Voeders STRAGIER op 14 november 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 8 september 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij haar beroep tegen het besluit van 18 maart 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de milieuvergunning om te Ieper (Elverdinge), Boezingsestraat 153, een varkensfokkerij met 450 mestvarkens en 380 m^3 mest verder te exploiteren, wordt ongegrond verklaard en het beroepen besluit bevestigd;

Gezien het arrest nr. 54.271, van 4 juli 1995, waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van bovengenoemd besluit;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag over de zaak opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 juli 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 september 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat H. LANGE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij als tweede middel de schending aanvoert van artikel 2, § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, van de artikelen 5.1.0., 6.1.2.3. en 11.4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgesteld gewestplan Ieper-Poperinge en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

"doordat in de aangevochten akte wordt gesteld dat ’vanuit oogpunt van de stedebouwkundige en

ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften gelet op de onbestaanbaarheid van de varkenshouderij met de woonomgeving',

terwijl de milieuvergunningsaanvraag de uitbating van een varkenshouderij, gelegen in het agrarisch gebied betreft, zodat de inrichting niet wettig als onverenigbaar met de ruimtelijke en stedelijke voorschriften kan bestempeld worden en terwijl in de aangevochten akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die de beslissing afdoende kunnen verantwoorden".

dat zij dit inzonderheid als volgt toelicht :

"De varkensstal, waarvoor hernieuwing van de milieuvergunning wordt gevraagd, is integraal gelegen in het agrarisch gebied, op circa 50 meter van een langs de straat gelegen woongebied en woongebied met culturele, historische en/of esthetische waarde.

Artikel 11.4.1. van het K.B. van 28 december 1972 luidt onder meer : '...Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteeld, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 m en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. ...'.

Hieruit volgt dat binnen de grenzen van voormelde afstanden, de uitbreiding van bestaande inrichtingen, zelfs van niet aan de grond gebonden bedrijven voor intensieve veeteelt, toegelaten is. A fortiori kan de uitbating van dergelijke bestaande bedrijven verdergezet worden.

In casu betreft het een varkensstal die reeds in 1958 gebouwd en in 1967 vergund werd, zodat niet kan betwijfeld worden dat het een bestaand bedrijf betreft.

De nabijheid van het woongebied kan dan ook niet ingeroepen worden om de onverenigbaarheid van de stal met de ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften te verantwoorden";

Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar memorie van antwoord repliceert dat het evident is dat de bestreden beslissing de vastgestelde onverenigbaarheid niet steunt op een verwijzing naar het bestemmingsgebied als dusdanig, "dan wel op de impact op de omgeving en zulks op basis van algemeen milieutechnische normen";

Overwegende dat de bestreden weigering steunt op volgende motieven :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied palend aan een woongebied met kulturele-historische en/of esthetische waarde volgens het gewestplan Ieper-Poperinge (K.B. van 14 augustus 1979);

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedebouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedebouwkundige voorschriften; gelet op de onbestaanbaarheid van de varkenshouderij met de woonomgeving;

Overwegende dat de inrichting van de N.V. Voeders Stragier bestaat uit de volgende onderdelen :

- een veevoederfabriek grotendeels gelegen in woongebied;
- een stal voor 11.000 mestkippen gelegen in agrarisch gebied op 10 m afstand van hogervermeld woongebied;
- een stal voor 10.000 mestkippen, achter de vorige gelegen op 30 m afstand van het hogervermeld woongebied;
- een stal voor 450 mestvarkens, achter de kippenstallen gelegen op circa 50 m afstand van hogervermeld woongebied; dat het voorwerp van onderhavige aanvraag en beroep het hernieuwen van de vergunning voor de bestaande niet-gesloten varkenshouderij met 450 mestvarkens betreft;

Overwegende dat de inrichting gelegen is in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt, met name de zone "Ieper"; dat de varkensstal gelegen is op circa 50 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, op circa 170 m van een woonuitbreidingsgebied, op circa 550 m van een recreatiegebied en op circa 400 m van een parkgebied; dat de varkenshouderij waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 450 varkens ouder dan 10 weken, allemaal mestvarkens, geen gesloten karakter heeft; dat de bestaande pluimveehouderij, vergund voor 21.000 kippen en dit tot 11 juni 2002 reeds voor geurhinder zorgt voor het aanpalend woongebied; dat dit woongebied volgens het gewestplan bovendien een woongebied is met kulturele, historische en/of esthetische waarde; dat de mestvarkensstal een verouderd gebouw is, dat volgens de gehanteerde milieutechnische regels een ruimtelijke scheiding tussen de varkensstal en de naburige woningen is vereist van ten minste 300 m; dat gelet op de te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de stal en het woongebied kan worden gesteld dat de varkensstal aanleiding geeft tot overdreven geurhinder dermate dat een verdere exploitatie niet kan worden geduld";

Overwegende dat het bestreden besluit niet aangeeft welke "stedebouwkundige en ruimtelijke aspecten" zich verzetten tegen de aanvraag; dat het niet vermeldt welke stedebouwkundige regels zich verzetten tegen de uitbating van de inrichting in kwestie in een agrarisch gebied; dat de loutere verwijzing naar "de onbestaanbaarheid van de varkenshouderij met de woonomgeving", niet volstaat als motivering van de stelling dat een varkenshouderij niet kan aanvaard worden in een agrarisch gebied, wetende dat dergelijk bedrijf in principe in een agrarisch gebied thuishoort; dat de argumentatie die het bestreden besluit bevat voor het overige van puur milieuhygiënische en niet van stedebouwkundige aard is; dat, ten overvloede, dient vastgesteld te worden dat de verwerende partij dit in haar repliek op het eerste middel, afgeleid uit de onwettigheid van het toepasselijke gewestplan, beaamt, waar ze schrijft dat het besluit "louter op milieutechnische en hygiëne motieven gesteund is"; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat in het derde middel de verzoekende partij o.m. de schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, "doordat de weigering in de aangevochten akte onder meer wordt gemotiveerd op de overweging dat ’volgens de gehanteerde milieutechnische regels een ruimtelijke scheiding tussen de varkensstal en de naburige woningen is vereist van ten minste 300 meter’ en dat ’gelet op de te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de stal en het woongebied kan worden gesteld dat de varkensstal aanleiding geeft tot overdreven geurhinder dermate dat een verdere exploitatie niet kan worden geduld’", terwijl "in de aangevochten akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die de beslissing afdoende kunnen verantwoorden"; dat zij dit toelicht als volgt :

"Er worden géén voldoende concrete bijzondere omstandigheden aangevoerd. De afstand ten aanzien van de woningen wordt niet vermeld. Het aantal van deze woningen is niet bekend. Relevante gegevens inzake de geurhinder, zoals de windrichting, het gebruikte stalbeluchtingssysteem, aangepaste voedersystemen, mestopslagtechniek enz... worden niet gespecificeerd. Er wordt niet afdoende gemotiveerd dat de geurhinder, mits het opleggen van bijzondere vergunningsvoorwaarden, niet tot een aanvaardbaar peil zou kunnen worden beperkt. Het feit dat het aanpalend woongebied deels van een culturele, historische en/of esthetische waarde is, is kennelijk geen afdoende motief daar deze nadere aanwijzing geen enkele relevantie vertoond met de geurhinder. Het feit dat de bestaande pluimveehouderij reeds voor geurhinder zorgt is evenmin relevant ten aanzien van de door de varkenshouderij veroorzaakte geurhinder. Deze pluimveehouderij bevindt zich trouwens tussen de varkensstal en de voorliggende straat, zodat dit eerder een argument voor dan wel tegen het vergunnen van de varkenshouderij inhoudt. Hoewel de ammoniakemmissie, en dus geurhinder, tot 50 % geschiedt bij uitspreiding, wordt de mestafzetregeling, waaronder een exportcontract, niet in de beoordeling betrokken. Dat de varkensstal voor één derde uitgerust is met een roostervloer, dat de mestopslag integraal in de stal gebeurt en dat er een mechanisch beluchtingssysteem met ventilatoren aanwezig is komt niet ter sprake.

De motivering, hoofdzakelijk steunend op de in algemene bewoordingen ingeroepen milieutechnische regels, is dan ook onvoldoende concreet om als afdoende te worden aangemerkt.";

Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt:

"Concreet, de huidige situatie beoordelend, namelijk de specifieke ligging van deze varkensstal, het aantal dieren, de soort dieren, het feit dat het om een verouderd gebouw gaat e.d.m., heeft de Minister ertoe gebracht te stellen dat het onverantwoord zou zijn deze inrichting te handhaven op de bewuste plaats.

Dit is een geïndividualiseerde beslissing op basis van de appreciatie, die na studie van het dossier en na de unanieme ongunstige adviezen in dit concrete feitelijke geval genomen werd.";

Overwegende dat het bestreden besluit in wezen enkel steunt op de overweging "dat de mestvarkensstal een verouderd gebouw is; dat volgens de gehanteerde milieutechnische regels een ruimtelijke

scheiding tussen de varkensstal en de naburige woningen is vereist van tenminste 300 m; dat gelet op de te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de stal en het woongebied kan worden gesteld dat de varkensstal aanleiding geeft tot overdreven geurhinder dermate dat een verdere exploitatie niet kan worden geduld"; dat uit niets blijkt welke "milieutechnische regels" een "ruimtelijke scheiding tussen de varkensstal en de naburige woningen" van "tenminste 300 m" voorschrijven; dat dergelijke motivering geenszins de grondslag kan vormen van hetgeen de verwerende partij kwalificeert als "een geïndividualiseerde beslissing"; dat bedoelde motivering dan ook niet afdoende is; dat het middel in die mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 8 september 1994 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van de n.v. Voeders STRAGIER tegen het besluit van 18 maart 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende weigering van de milieuvergunning om te Ieper (Elverdinge), Boezingsestraat 153, een varkensfokkerij met 450 mestvarkens en 380 m^3 mest verder te exploiteren, wordt ongegrond verklaard en het beroepen besluit bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal op dezelfde wijze worden bekendgemaakt als het vernietigde besluit.

<u>Artikel 3</u>.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus beraadslaagd door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

Ingevolge het overlijden van Kamervoorzitter J. VERMEIRE wijst de Eerste Voorzitter van de Raad van State Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE aan om de uitspraak van het arrest bij te wonen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenendertig oktober 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, alwaar aanwezig waren :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Ch. BAMPS. **D. VERBIEST.**